

sygn. akt II K 328/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 września 2015 roku

Sąd Rejonowy w Wyszkanie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący Sędzia SR Jędrzej Dessoulavy - Śliwiński

Protokolant st. sekr. sąd. Hanna Witkowska

przy udziale Prokuratora

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 15 września 2015 r.

sprawy **R. M.**

urodz. (...) w W., syna K. i A. z d. R.

oskarżonego o to, że w dniu 23 maja 2015 r. około godz. 10:30 w msc. D. na ul. (...) gm. D., na drodze publicznej w ruchu lądowym kierował samochodem osobowym marki O. (...) o nr rej. (...) będąc w stanie nietrzeźwości, wynik badania na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu – I badanie: 0,83 mg/l, II badanie: 0,83 mg/l przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazanym prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Wyszkanie sygn. akt II K 204/14, znajdując się w czasie obowiązywania zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres od 16.07.2014 r. do 16.07.2016 r., to jest o czyn z art. 178a § 4 k.k.

orzeka:

I. Oskarżonego **R. M.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 178a § 4 k.k. skazuje go i na tej samej podstawie z zastosowaniem art. 4 § 1 k.k. wymierza mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. Na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres 3 (trzech) lat próby;

III. Na podstawie art. 71 § 1 k.k. wymierza oskarżonemu karę grzywny w wysokości 100 (stu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych;

IV. Na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego dożywotni zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych;

V. Na podstawie art. 43a § 2 k.k. orzeka w stosunku do oskarżonego środki karny w postaci świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości 10.000 (dziesięciu tysięcy) złotych;

VI. Przyznaje od Skarbu Państwa – kasy Sądu Rejonowego w Wyszkanie na rzecz adwokata L. K. kwotę 442,80 (czteryście czterdzieści dwa 80/100) złote tytułem kosztów pomocy prawnej udzielonej oskarżonej z urzędu, w tym kwotę 82,80 (osiemdziesiąt dwa 80/100) złotych tytułem należnego podatku od towarów i usług;

VII. Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego od obowiązku uiszczenia kosztów sądowych w całości i koszty te przejmują na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 15 września 2015 r. wydanym w sprawie o sygn. akt II K 328/15 Sąd Rejonowy w Wyszkowie uznał oskarżonego R. M. winnym popełnienia zarzuczonego mu w akcie oskarżenia czynu oraz skazał go na podstawie art. 178a § 4 k.k. za to, że w dniu 23 maja 2015 r. około godz. 10:30 w miejscowości D. na ul. (...) gm. D., na drodze publicznej w ruchu lądowym kierował samochodem osobowym marki O. (...) o nr rej. (...) będąc w stanie nietrzeźwości, wynik badania na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu – I badanie: 0,83 mg/l, II badanie: 0,83 mg/l, przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazanym prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Wyszkowie sygn. akt II K 204/14, znajdując się w czasie obowiązywania zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres od 16.07.2014 r. do 16.07.2016 r.

Za wymieniony czyn Sąd wymierzył oskarżonemu na podstawie art. 178a § 4 k.k. karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności (punkt I sentencji wyroku) zawieszając wykonanie orzeczonej kary na okres 3 (trzech) lat próby (punkt II sentencji wyroku) oraz na podstawie art. 71 § 1 k.k. wymierzył oskarżonemu karę grzywny w wysokości 100 (stu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych (punkt III sentencji wyroku). W punkcie IV sentencji Sąd orzekł dożywotni zakaz prowadzenia przez oskarżonego wszelkich pojazdów mechanicznych.

Ponadto, na podstawie art. 43a § 2 k.k. orzekł w stosunku do oskarżonego obligatoryjny środek karny w postaci świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości 10.000 (dziesięciu tysięcy) złotych (punkt V sentencji wyroku).

Wysokość kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu została ustalona zgodnie z rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej z urzędu (punkt VI sentencji wyroku).

O kosztach rozstrzygnięto w oparciu o treść art. 624 § 1 k.p.k., który stanowi, że Sąd może zwolnić oskarżonego lub oskarżyciela posiłkowego w całości lub w części od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, jeżeli istnieją podstawy do uznania, że uiszczenie ich byłoby dla nich zbyt uciążliwe ze względu na sytuację rodzinną, majątkową i wysokość dochodów, jak również wtedy, gdy przemawiają za tym względy słuszności (punkt VII sentencji wyroku).

Sąd zważył, co następuje:

Stosownie do regulacji art. 424 § 3 k.p.k. w wypadku złożenia wniosku o uzasadnienie wyroku jedynie co do rozstrzygnięcia o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu albo o uzasadnienie wyroku wydanego w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. Sąd może ograniczyć zakres uzasadnienia do wyjaśnienia podstawy prawnej tego wyroku oraz wskazanych rozstrzygnięć.

Wobec faktu, że obrońca oskarżonego złożył wniosek o sporządzenie uzasadnienia wyroku w części dotyczącej orzeczenia środka karnego w postaci świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej, Sąd ogranicza zakres uzasadnienia do wyjaśnienia podstawy prawnej tego wyroku oraz wskazanych rozstrzygnięć.

Zgodnie z art. 178a § 1 k.k. kto znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2. W myśl natomiast § 4 tego artykułu, jeżeli sprawca czynu określonego w § 1 był wcześniej prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo za przestępstwo w art. 173, 174, 177 lub art. 355 § 2 popełnione w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo dopuścił się czynu określonego w § 1 w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego w związku ze skazaniem za przestępstwo, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

Bezsporne jest, że oskarżony był już dwukrotnie prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwości (k. 16). Ostatnim wyrokiem Sądu Rejonowego w Wyszkowie z dnia 8 lipca 2014 sygn. akt V K 204/14, którym skazano R. M. za czyn z art. 178a § 1 k.k. na karę 6 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 miesięcznie, orzeczono w stosunku do oskarżonego dodatkowo środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat.

W związku z powyższym wymierzona oskarżonemu kara w niniejszej sprawie, mieści się w sankcji przewidzianej w art. 178a § 4 k.k.

Należy podnieść, że orzeczenie świadczenia pieniężnego w wysokości 10.000 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w przypadku skazania za czyn z art. 178a § 4 k.k., jest obligatoryjne. Stanowi o tym przepis art. 43a § 2 k.k. Czyn został przez oskarżonego popełniony w dniu 23 maja 2015 r., zatem po wejściu w życie przepisów zaostrzających odpowiedzialność karną za prowadzenie pojazdów w stanie nietrzeźwości, czyli ustawy z dnia 20 marca 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2015 r., poz. 541). Znowelizowany powyższą ustawą przepis art. 49 § 2 k.k., w brzmieniu obowiązującym od dnia 18 maja 2015 r. już przewidywał obligatoryjne orzeczenie świadczenia pieniężnego w wysokości 10.000 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w przypadku skazania za czyn z art. 178a § 4 k.k. Co prawda przepis ten został uchylony ustawą z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2015 r., poz. 396), jednakże w dniu wejścia w życie przedmiotowej ustawy nowelizującej, tj. w dniu 1 lipca 2015 r. jednocześnie został dodany do Kodeksu karnego nowy przepis art. 43a § 2 k.k., w tym samym brzmieniu.

Dlatego też, biorąc pod uwagę, że w tym zakresie ustawa obowiązująca poprzednio (w dacie popełnienia czynu), tj. art. 49 § 2 k.k. nie była wcale względniejsza dla sprawcy (przewidywała tożsamy środek karny, w tej samej wysokości i tak samo obowiązkowy, bez pozostawienia Sądowi możliwości odstąpienia od jego zastosowania), to biorąc pod uwagę treść art. 4 § 1 k.k., zastosowano w tym zakresie ustawę nową, czyli powołany przepis art. 43a § 2 k.k., z tym samym dla sytuacji oskarżonego skutkiem.